

23^E ZONDAG DOOR HET JAAR C, 4 september 2022

Homilie P. Roeland Van Meerssche

Broeders en zusters,

Het is 4 september, dus is de vakantie voor de meeste mensen voorbij; is voor de jongeren de school weer begonnen en zijn veel mensen weer aan het werk. Maar het blijft niet bij die normale gang van zaken. We worden in onze wereld geconfronteerd met zaken die veel meer doorwegen: de coronapandemie die niet wil stoppen, de vluchtelingen die blijven toestromen, de waanzinnige energieprijzen, de klimaatveranderingen die de wereld teisteren, en Rusland die een oorlog voert die de hele wereld treft. Vandaar dat vele mensen zich de vraag stellen wat ze moeten doen om hun leven in goede banen te leiden.

Dat is ook wat zich voordoet in het evangelie. Het land is bezet door de Romeinen; al eeuwen lang ziet het volk uit naar de beloofde Messias. En nu komt daar die Jezus van Nazareth met een boodschap van vrede en bevrijding. De mensen hopen dat Jezus hen een weg zal tonen die hun leven zinvol maakt. En dat is het ook wat Jezus doet; Hij houdt hen drie wegwijzers voor die ze moeten volgen om hun leven zinvol te maken en zijn volgeling te kunnen zijn. De eerste voorwaarde is dat ze Jezus de eerste plaats moeten geven in hun leven; aanvaarden dat het niet zo eenvoudig is Jezus te volgen en ze mogen niet verslaafd zijn aan rijkdom en bezit. Dus leerling van Jezus zijn wil zeggen: niets verkiezen boven de liefde van Jezus en die liefde de basis laten zijn van het leven.

Maar dat wil niet zeggen dat het leven eenvoudig wordt, dat we gespaard blijven van zorgen, van tegenslag en van lijden. Jezus weet dat ook en daarom zegt Hij: "Neem uw kruis op en volg Mij". En dat kruis zijn al die dingen die onze dag doorkruisen: alles wat pijn doet, wat we liever zouden vermijden. Neem het op, zegt Jezus, en volg Mij. D.w.z. dat Hij heel dicht bij ons is, dat we zelfs in het lijden Hem kunnen ontmoeten. Zo dikwijls (tot 365 maal toe) staat dat bemoedigend woord in de Schrift: "**Je moet niet bang zijn, Ik ben er toch.**"

En toch, broeders en zusters, wanneer we het evangelie van vandaag horen kunnen we misschien zeggen: ik ben nog niet in staat om echt leerling van Jezus te zijn. En dat is ook zo. Maar we zijn op weg. We worden meer en meer

bewust van Gods aanwezigheid in ons leven. We gaan stilaan vermoeden waar het op aan komt, wat het belangrijkste is in ons leven. Met kleine stapjes gaan we onze weg verder.

En als we zeggen: ik kan het niet, leerling van Jezus zijn, ik ben toch geen heilige, dan gaan we langzaam ontdekken dat we het niet zelf moeten doen. God is onze bondgenoot. Hij maakt af waar wij gebleven zijn. En we gaan stilaan meer en meer ontdekken hoe we de liefde van God niet in de weg staan. Stilaan gaan we vermoeden wat die liefde is en we zullen ons uiteindelijk durven overgeven aan die liefde.

Op de weg van Jezus gaand worden we steeds meer en meer omgevormd naar het beeld van Jezus. D.w.z. dat de liefde meer en meer de eerste plaats krijgt in ons leven. Steeds meer en meer wordt het onze plicht goed te doen, te delen met wie minder heeft, te bidden en God eer brengen. Ons hart raakt vervuld met liefde. We worden meer en meer leerling van Jezus. En het komt er niet zozeer op aan wat we doen, maar wat we zijn. Zoals Thérèse van Lisieux het zegt: **“Wat we doen is niet het belangrijkste, maar de liefde waarmee wij het doen”**.

Broeders en zusters,

We moeten er niet aan twijfelen dat we zonder de H. Geest er niets van terecht brengen. Daarom heeft Jezus ons zijn Geest gezonden: de Geest van liefde, vrede en vreugde. De Geest die een goddelijk kracht is waar we elke dag beroep op mogen doen. Laten we in kracht van die Geest dus proberen onszelf en onze medemensen gelukkig te maken door in heel ons doen en denken naar de boodschap van Jezus te leven en een echte volgeling van Jezus te zijn. Amen

P. Roeland